

den 5 Juni.

NOTIFICATION.

NOTIFICATIE.
BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen, ontvingen hebbende eene missive van des Heer Gouverneur dezer Provincie, van den 22. Mei 11, op 3. hondende, naar aanteiding van twee missiven van Zijne Excellentie des Ministers van Binnenlandsche Zaken, van den 17den daar bevoorop, en des G. en H. kennisgeving, dat, onder de onkosten, welke de gebruikers tot de *aanjaatschen broekloop* voorbeschikten, in het bijzonder moeten gerekend worden de *groot kostelike af enrype kantscheiding*.

Brengen zulks bij dezer, ter kennis van de Ingezetenen, en waarschuwen dezelven, naar aanleiding der gemelde misdaad, tegen het gebruik dier onrijpe vrucht.

En opdat deze kennis van kennis van een ieder, zal deze op de gewone plaatsen worden aangeslagen en in de Groninger Courant geplaatst.
Gedaan in het Raadhuis te Groningen, den 28 Mei 1832.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDDEKINGE.
De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

De KAMER VAN KOOPHANDEL EN FABRIJKEN te Groningen brengt ter algemeene kennis, naar aanleiding eener dispositie van den Heer Directeur-Generaal voor de Marine, d. d. 28 Mei H., no. 87, dat Zijne Excellentie heeft bevestigd, bij wijziging der thans bestaande verordeningen, te bepalen, dat de Schepen, Passagiers en Goederen, komende of gekomen van Londen, komende van de plaatsen aan de rivier van Londen gelegen, en welke van daar af of na den 18 Mei H. zijn vertrokken, in plaats van een vijftien, voortaan slechts aan twee dagen quarantaine zullen behoeven te worden onderworpen.

De Kamer van Koophandel en Fabrieken voorn.
P. DAMSTÉ, Vice-Président.

U. G. SCHULTHAUS, JR., *Fungd. Secretaries.*

D U I T S C H L A N D.

B R L N, den 28. Mai.

Prins Barclay de Tolly is alhier uit Petersburg aangekomen.

Krachten art. 20 van het aan Polen verleende organieke statuut, moeten thans, in gevolge eens, den eersten dezer te Warschau afgekondigde verordening, vóór den eersten Augustus de Poolische militairen in de Russische armee overgaan. Aan de soldaten zal de dienstdi, vóór den opstand vervald, toegerekend worden aan de korting der vijf jaren, welke zij verplicht zijn te dienen. De dienst gedurende den opstand wordt niet gerekend, maar de soldaten, welke, na den terugtocht uit Pruisen of Ooslebrijk, terstond weder aan den strikboom gegaan zijn, en eenigen vasten eigendom bezitten, zullen niet verder behoeven te dienen.

— De Warschauer-stadsregering heeft de geruchten weersproken, volgens welke kinderen uit hongerhalsgezinnen of scholen, gelijkt en naar Rusland gezonden zouden zijn. Alleenlijk zijn rondzwervende weezen, uit menschelevendheid, naar Rusland gezonden.

Augsburg den 28. Mai.

Onze *Allgem. Zeitung* meldt uit Rome, van den 17den, dat de kardinaal *Alghisi* uit de legatiën terug geroepen is, en thans in de hoofdstad verwacht wordt. Mgr. *Brignoli*, voer nog toe naar de Toscaan; van hem 22. Belgisch verslagen. — De vorige week had sir *Walter Scott* de stad Rome verlaten, om naar *Silence*, Venetië, München, Berlijn en Frankfurt, Keulen, Holland en Engeland naar *Abbotsford* terug te keeren. Van de gevolgen der ontdekkingsreis raamt hij nog niet volkomen hersteld; de eene voet is hem bijna verlamd en hij spreekt niet moeier. — Beavreenge behoudt zijn geest despoels volle wannogen. De beide nu weder verdunde werke, de *belevingen van Malibu*, legde hij de pers te hand aan eene Calabrezische novelle, *Bizarro* geheeten, en welke op de zeer merkwaardige feitsgevalle van een der laatste Buddisten-hoofden is gegrond is.

Daarom is 's Konings verjaardag ten hoop op de gewone plegtigheden ge-
vuld. 's Avonds is de stad verlicht geweest, doch lozen het geschied hebben slechts
enkele bijzondere personen aan die uitmuntenis deel genomen.

Spitkende, bier, den Postgeschied, aangelegenheden, — *markte de Couriers van*
het Frankrijk met Engeland, eche schikking, heeft aangevallen, volgens welke, ses-
genoemd Rijk, gene werkdadige maatregelen tegen Spanje zal nemen, dan de
overeenstemming met Engeland; — dat de nat. Portugal gezondene, Britsche
vloot, om die gronden, is om Lissabon, paktre schieten, — en de die, 1800, en
in de, — tegenal Spanje ten behoeve van, Don Miguel, tusschen, beide, mozt
— en, — dat de Fransche Bestuur, daardie, aangezocht, zijnde, in staat, om
te, — en, — minder, dan die, welk, een, aanzienlijk, krijgsmagt, in Spanje, te
vinden, — dat, Prudenz, sich, tot, zulk, eenen, maatregel, verbonnen, heeft, — en
—, dat, nodig, aan, die, verplichting, volkomen, zal, volaan, worden, of, paraf.

Op de Hudson rivier in Noord-Amerika is een zeephoofd door het is-
werk aangehouden, versien met de daaraan verborgene spanten der wankers, en
aan het eenig dependend boot, liggend, subrocin, versien, pingeelgevoert, in brand
gemaakt. Tusschen de 60 en 80 passagiers hebben schipb. de levend verloren. (On-
bekend, en de naam der Tineen van de namen der verongelukten, Moes, vinderen wij
niet meer in de Hollandsche)

APR 15 1964

[illegible]

De Constitutionnel zegt, dat, om de rampslagen der Vendée te voorkomen, men in dat gewest, zoodanig in eenig ander, van de burgerlijke en militaire

ambtelijke bedieningen de mannen had behooren te verwijderen, die bekend waren wegens hunne verkleefheid aan de vervallende dynastie; voorts had men in andere opzichten en op verwijderde plaatsen de twijfelachtige of verdachte ambtenaren moeten plaatsen, in de noemenslijke magt veranderingen moeten darstellen door mutaties en verplaatsingen, die altijd gunstig zijn, wanneer het Geveend niet daaraan den wil heeft; maar dat hadden de kankei-wonde met het gloeiend Izer moer worden toegebrand, en zij anders dreigt het ingewand van het maatschappelijk bestaan te verknagen.

— Beurs van Parijs, van Woensdag, den 30. Mei. In de couloirs na de beurs zijn de speculanten heden a 70.05 gevraagd en 70.10 aangeboden gebleven. Men kan daarbij de verandering der speculanten afschilderen op het vernemen der voorstellen van de Rente, welk departement zij bevoordigen waanden. In den raad des Konings is de voorslag gedaan, om die departementen in staat van beleg te stellen. Ook zijn de effecten op eene gunstige wijze terug gegaan. — Zonder het te willen waarborgen, deelen wij hier het zich zoo even verspreiende gerucht mede, dat te Algiers eene Carlistische beweging heeft plaats gehad. Ook verneemen wij zon op het oogenblik, kwartier vóór 5 uren, dat de politie voor troebelen binnen Parijs beducht is; de brigade politie-diensten heeft order om zich reede te houden en de municipals garde heeft het piket.

Van den 4 juni. Ons Journal des Débats behelst het volgende correspondentie-artikel uit Angeri, dd. 28 Mei: Alle gemoederen zijn hier in eene geweldige beroering. De gansche Vendée is in opstand, de laodstreek langs den regter oever der Loire is insgelijks in opschudding. Er wordt gevochten, er vallen dooden; men tek per 30 en 50 de gekwetsten en geseuvelden. Alle stille inwoners zijn daardoor in den vreesachtigsten angst.

De postkoning van Chateau-Gontier is zoo even aangekomen. Hij zegt, dat men tijdens zijn vertrek vechtende was. De nationale gardes en de jonge lieden, welke men er niet in geplaatst had, maar die insgelijks zich wapenen en voorop aantreken, zijn zoo zeer verwoed over hergene thans plaats grijpt, dat zij noch rust noch kwartier verlangen. Al onze departementen staan te vuur en te zwaard. Allereigen vindt men in de Vendée de nevolgende proclamatie verspreid en aangeplakt :

WAPNEBEE!

„Bewoost den Vende! het is tijd zich te verzetten tegen het Gouverneme^{nt} van Louis-Philippe; al wie hem zal wíllen vermoorden, zal wél beloond worden. Hij is een flagmeor, die tegen den Paas en de Godsdienst rebellie maakt; alomt ont das verre het goud niets heesk uitgarigt, moet het bloéd kosten!...“ enz., enz.

Brieven, uit Spanje berigten, dat de hertogin van Berry te Madrid is aangekomen.

BELGIE.
BRUSSEL, Nov. 29. Mcl.

De Belgische vertegenwoordigers hebben gisteren, den 28sten, eene zogenaaide

geheime zitting gehouden, waarin de heer de Meulenaere het woord gevoerd en gedeeltelijk heeft aangeleend uit de *Revue van de Week*, wel is waar zonder volkomen, maar ter

zege behoeft dat de meer dan de vager, het is waar zonder twiſfel, maar ver
moeden konn gehandeld had, dat de nota van den 11 Mei opzigt daaraan hare
bepaling niet heeft had, dewijl er op het oogenblik van hare komst te Lon
den geen eigenlijk bestuur in Engeland bestond: dat de general Capet naar de
Gouverneur was afgevaardigd, en overbringer was van een nieuwe nota, wel
che niet te twiſfel, toch in den geest met die van den 1den overeenkwam,
en die met de gewoens der Kamer en des Volken overeenstunde; dat dit stuk
nog niet voorgezamen kon worden medegedeeld; dat hij minister ook besloten had,
hiet meer in het openbaar op dikwerf herhaalde staatkundige vragen te antwoor
den, en dat hij door de bestelling der Kamer opene het krediet van oorlog een
besluit van oordelen, of dezelve al dan niet voortzetten in het bestuur stelde.

De heer *Goudsmit*, heeft zich dadelijk daarop in den gezamenlijken naam uitgesproken, en de achenhoudendheid des ministers zoo wel als de handelswijze van *van der Meijer* sterk gegoep. Hij heeft ook weder bevestiging gegeven, dat niets kon verhinderen, dat België een dezer uitkomstvereenigingen aannam, die ook de oogmerken der Conferentie waren: of de restauratie, of de vereeniging met Frankrijk, of wel de verdeling tusschen Engeland, Frankrijk, Pruisen en Italië. De heer *Goudsmit* werd door eenige zijner vrienden ondersteund, doch schied den bijval der meerderheid niet te vinden. Na vijf uur twaalfen werd een openbare zitting gehouden, waarin, zonder dat een lid daarover heeft woord gevoerd, de kerkdienst werd toegeestaan.

De seneg heeft het nieuwe munsteisel in deszelfs beginsel goedgekeurd. Voort hefeld is den saren die Brussel naar Compignan verstrooken. Hij wordt onder anderen, door den markies de Chastelen, des hertog van Aerschat en des heer Lebeau vergezeld.

20 *Pondichéry*. Dinsdag ochtend verspreide zich het gerucht, dat twee van de regeerders naar het hospitaal, so Lier gebragte soldaten door de *cholera* waren aangeraden. De geneesheeren zouden zulks verklaard hebben. Men zegt, dat de ziekte ook te Luxemburg en te Arlon is. (Indépendant)

in den des alden v. Be-Commer behelst het volgende bericht uit Londen, dd. 9 Mei:
Wijdschepman, dat met de gisteren van Holland aangekomen karrier instructie
met betrefte zijn overgezonden aan den ambassadeur te Londen, mer betrekking
tot het heropenen der onderhandelingen met België. Dit heeft plaats gehad ten
gevolge eener der Moning der Nederlanden te dien zake, na de ratificatie van
Rusland, en gedene nimmermodiging van de Conferentie gaat onmiddellijk vergaderen,
om die onderwerp in beraadslaging te nemen.

Hier, *Journalist: de Coöperatie's* Hoofst. Deut. 1. Het schijnt thans zeker, dat er bij de Koöperatie-reis hoopzamenlijk geene kwestie is van een huwelijk, maar wel van een bescherming met den Koöper. der Frauenchen, om te weten, door welken middel menner zich deodijk zal moeten doeshelpen. Latraschen gaat de Konferentie haast nuwe dierokolgen wasser, and

10 Mannen den toebegonden op Meisdorpe de Cholera te Gent aangeraste 10 personen heeft waargenomen, dat de mers en behoorden tot die Neder, welke zich aan het gebuilen van stonken drank verslaafd hadden, en die, om hunne weekhuren ontwaajen te hebben, zich in den nacht van Zaterdag op Zondag aan buitersportigheden hadden overgegeven. In het hospitaal zijn er twee overleden. Reeds inder menchele verhalzingen op, verdr de Cholera zich binnen Gent heeft opgevoerd, te liden machend van Dinsdag zijn onderscheidene vaartigen met meubelen, hee, kanaal van Brugge lange gevaaren. Niets doet echter gelooven, dat de ziekte internationaal zal zijn. (Journal des Flandres.)

022 AMSTERDAM den 30 Mei.

De ontgisting, die de noodlottigste gevolgen voor onze stad had kunnen hebben, werd spoedig overal bekend en kortmoedigen schrik aangejaagd. Dezen ochtend lagen half dood waren, strieden tot op een der zolders van het nabij de Mischelsteek poort gelegen kruidmagazijn bezig met het vervaardigen van lozen of kuurpijlen, toen eensklaps die brandslofften ontvlamden. De verklieden vloeden alst het magazijn en bragten den schrik naar buiten over, die zich alras door de gansche stad verspreidde. Gelukkig berden de spoedig van hunne vrees terugkomende werklieden, bijgestaan door eenige onverschrokken ingezetenen en ambazanten, weder naar het magazijn en dampen den brand. (Journ. du Comen.)

N E D E R L A N D E N.

Is G R A K E N H A G E , dan 29 Mei.

Zijne Ede. de Minister van buitenlandsche zaken heeft mij, in naam van den Britten-Generaal, gedaan de navolgende mededeeling (waarvan wij verslag in onze Courant van Vrijdag 11. een kort verslag hebben medegedeeld):

Ede! Mogende Heeren! Omrent vier maanden geleden, deed ik aan U Edel Mog. opening van den toenmaligen staat der onderhandeling betreffende de schelding van Nederland en België. Gedurende het sedert verloopene tijdvak heeft die onderhandeling vorderingen gemaakt, zonder echter voor als nog te hebben kunnen worden ten einde gebracht.

De jongste, protokollen der Londense Conferentie, en de verdere stukken, die ik hiernevens overleg, strekken ten blijke, dat de regering van de oor-

zaken dezer verdraging niet lag binnen het bereik der Nederlandsche Regering.

De in het laatste gedeelte mijner mededeeling van den 1 Februarij gevoerde nota, welke den 30 Januarij door 's Konings gevolmagtigden der Conferentie werd ingediend, is niet beantwoord geworden. Den 31 Januarij werden de akten van bekrachtiging van den 15 November door de gevolmagtigden van Frankrijk en Groot-Brittannië uitgewisseld, met openhouding van het protokol voor de gevolmagtigden van Oostenrijk, Pruisen en Rusland.

In het laatste van Februarij opende het Hof van Petersburg eene onderhandeling te 's Gravenhage, met het oogmerk, om den goeden afloop der zaak bij de Londensche Conferentie, alhier, voor te bereiden. Het volgende verslag, in de laatste dagen van Maart aan eenige der Nederlandsche gezantschappen gezonden, zal aan U Edel Mog. den aard en den uitslag dezer onderhandelingen kenbaar maken:

„De Koning heeft in de aan den heer graaf Orloff toevertrouwde zending, en in de wijze, waarop dezelve is vervuld geworden, een nieuw blijk erkend van de vriendschap van zijnen doorluchtigen vriend, Z. M. den Keizer aller Russen. Zonder in de ontwikkelingen te treden, welke eene beantwoording van de verklaring zoude vereischen, die den 22 Maart door Z. Exc. aan den minister van buitenlandsche zaken der Nederlanden is ingediend geworden, heeft het Kabinet van 's Gravenhage geoordeeld, dat het van belang was, de toezending dezer verklaring en der nota's, bij welke de gezanten van Oostenrijk en Pruisen verklaard hebben zich daarmede te vereenigen, vergezeld te doen gaan van de navolgende opgave van den tegenwoordigen stand der onderhandeling.

Men heeft geoordeeld, dat, hoe beknopter en bondiger deze opgave was, hoe meer zij in duidelijkheid en juistheid zoude winnen.

In eene verbale nota, door mijnheer den graaf Orloff op den 23 Februarij, terstond na zijne aankomst in 's Gravenhage, overgeleverd, werd melding gemaakt van vier in de 24 artikelen te brengen wijzigingen, te weten:

I. Als stellige voorwaarden:

1. De verbetering van het artikel betreffende de vaart op de binnenwateren, het loodswezen en de betooning op de Schelde, overeenkomstig de aanduidingen, vervat in het Nederlandsche memorandum van den 14 December 1831.

II. De geheele opheffing der dienstbaarheid van eenen weg of een kanaal, midde door het kanton Sittard heen.

3. Zoo mogelijk, zoude men bovendien trachten te verkrijgen:

III. De kapitalisatie, tegen eenen redelijken maatschaf, van de rente, die ten laste van België zoude blijven, en

IV. Schikkingen betreffende de vereeniging van het amortisatie-syndikaat, overeenstemmende met de bedoelingen, uiteengezet in het Nederlandsche memorandum van den 14 December.

Uit de gehoudene mondsprekken erlangde het Kabinet van 's Gravenhage de overtuiging, dat het op de vervulling der twee laatste voorwaarden, even als op die der twee eerste, konde rekenen.

Van zijnen kant gaf het te kennen, dat het niet zoude weigeren zich te verstaan over de kapitalisatie der rente, naar een' billijken en zelfs minderen koers, dan die, vermeld in artikel 9 van het op den 30 Januarij 1832 door de gevolmagtigden der Nederlanden voorgestelde verdrag; noch ook, om ten opzichte van het Hollandsche grondgebied in Limburg op den linker oever der Maas over eenige wijzigingen overeen te komen, in hetgene te dien opzichte bij een eerste verbale nota, den 4 Maart, door den minister van buitenlandsche zaken was aangeduid; met dien verstande, dat het Hollandsche grondgebied in allen gevallen de gemeente Lommel, de Zuid-Willemsvaart met de ten westen daarvan palende gemeenten, en eene voor de veiligheid van Maastricht voldoende uitgestrektheid rondom die vesting zoude bevatten.

Het verlangde, dat de troepen van den Koning der Nederlanden het kasteel van Antwerpen en de daartoe behoorende forten zouden blijven bezetten, totdat de kapitalisatie volgens de te maken schikkingen zoude zijn tot stand gebracht, en dat de geheele of gedeeltelijke ruiling van het groot-hertogdom Luxemburg, indien men dezelve mogt blijven verlangen, voor eene afzonderlijke en eerlang te openen onderhandeling werd voorbehouden.

Zonder zich wegens de vraag over het grondgebied te verklaren, eischte mijnheer de graaf Orloff: 1) de erkenning van de staatkundige onafhankelijkheid van België; 2) die van den Prins Leopold van Saksen-Koburg; 3) de onderteekening der 24 artikelen op den voet, aangewezen in deszelfs verbale nota.

De Koning beschouwde de beide eerste punten als niet alleen van zeer hoog gewigt, maar zelfs als beslissende voor de onderhandeling te zijn. Depêches, die den 4 Maart door een' Russischen renbode aangebragt werden, kondigden aan, dat het Hof van Petersburg in dit gevoelen deelde, hetwelk nagenoeg het uitsluitend onderwerp was geworden van al de mededeelingen, in den laatsten tijd door het Keizerlijk Kabinet aan mijnheer den baron van Heeckeren gedaan. Z. M., den voornamen hinderpaal uit den weg willende ruimen, dien men tot nog toe onoverkomelijk had geacht, verklaarde geneigd te zijn, om de staatkundige onafhankelijkheid van den nieuwen Belgischen Staat te erkennen, in geval men er in mogt slagen, om zich over de boven vermeldde voorwaarden te verstaan, alsmede om, ten gevolge van nieuwe vertoogen, deze toegeeflijkheid niet te strekken tot de insgelijks voorwaardelijke erkenning van Prins Leopold van Saksen-Koburg.

De onderteekening der 24 artikelen, alvorens dezelve gewijzigd waren, was al tijd aan de Nederlandsche Regering voorgekomen een voor haar zelve alles beslissend, maar voor de vijf Mogendheden onverschillig punt te zijn. Van den aanvang af had zij verscheidene bepalingen dier artikelen onbestaanbaar geoordeeld met de onafhankelijkheid der Natie en met de Souvereiniteits-regten des Konings. Uit den loop der onderhandelingen scheen te blijken, dat de Mogendheden thans de regtmachtigheid van hare eischen te dien opzichte en de noodzakelijkheid erkenden, om gezegde artikelen te wijzigen.

In dezen staat van zaken zoude voor de onderteekening dier artikelen door de Nederlandsche gevolmagtigden, op hetzelfde oogenblik dat men tot de wijziging daarvan moest overgaan, [hiertoe strekte het Russisch voorstel,] geene andere reden hebben kunnen bestaan, dan dat andere Mogendheden reeds te voren onderkend hadden; maar, zoo dit voorbeeld voor Holland verplichtend moest zijn, dan zoude het daardoor uit de rij der onafhankelijke Staten uitgeschrapt worden. De drang der omstandigheden moge aan vele bezwarende verdragen het aanzijn gegeven hebben, mochtelijk zoude het zijn er één eenig aan te halen, waarbij twee der partijen, als beginsel, den afstand van hare onafhankelijkheid zoude onderschreven hebben, om die, bij wijze van uitzondering, in eene afzonderlijke overeenkomst weder te erlangen. Bovendien heeft men niet bevroed, hoe Holland de 24 artikelen, die reeds door Engeland en Frankrijk met uitsluiting en wijzigingen in een definitief verdrag veranderd en als zoodanig bekrachtigd waren, als preliminairen [gelijk door Rusland werd voorgesteld] zoude kunnen onderteekenen, noch ook hoe het zoude kunnen toestemmen, om de noodige verbeteringen uit de hand der België te erlangen, en niet van zijne bondgenooten, met welke het onderhandelt over de wijziging en opheffing der verbindtenissen, die, volgens de Weener Congres-akte, tusschen hen en Holland bestaan. Wat de Mogendheden betreft, zoo kunnen dezelve, zoodra de 24 artikelen gewijzigd zullen zijn, geene de minste waarde hechten aan de onderteekening der Nederlandsche gevolmagtigden; en het verloop van tijd alleen en de geschiedenis zullen genoegzaam zijn ter verklaring van die wijzigingen, welke men thans noodig acht, maar niet tijdens het opstellen der 24 artikelen; terwijl Holland, door te gelijk de oorspronkelijke 24 artikelen en derzelver laatste wijzigingen te onderteekenen, eene verbindtenis zoude aangaan, niet alleen voor het tegenwoordige, maar ook voor hetgene reeds tot het verleden behoort.

Daar deze redenen, ondersteund door de algemeene denkwijze der Natie, aan het Kabinet van 's Gravenhage niet toelieten, om te dezen aan het verlangen van Rusland te voldoen, zoo meende hetzelve de hierboven vermeldde voorwaarden aan de Nederlandsche gevolmagtigden te Londen te moeten overzenden, ten einde daarvan gebruik te maken, zoodra de Conferentie hun daartoe de gelegenheid zoude geven; dan weldra vernam men, dat de Engelsche Regering verklaard had, geen deel aan eenige beraadslaging te kunnen nemen, alvorens de drie Mogendheden het verdrag van den 15 November zouden bekrachtigd hebben.

Mijnheer de graaf Orloff in dezen staat van zaken op nieuw de onderteekening der 24 artikelen, zonder voorsgaande wijziging, verlangd hebbende, gaf de minister van buitenlandsche zaken te kennen:

1.) Dat de Conferentie, volgens de van Londen ontvangene narigten, niet geneigd was, zich met de onderhandeling bezig te houden, tot zoolang het verdrag van den 15 November door al de hooge contracterende partijen niet zoude bekrachtigd zijn, welk incident buiten het bereik van de Regering der Nederlanden lag, en voor het oogenblik alle gemeenschap tusschen de Nederlandsche gevolmagtigden en de Conferentie scheen te beletten; —

2.) Dat, wat de 24 artikelen betrof, het Hof van 's Gravenhage in geen geval zijne gevolmagtigden konde magtigen, om al die artikelen, zoo als zij liggen, en zonder voorsgaande wijziging, te onderteekenen, — en

3.) Wat aangaat de voorwaarden zelve, dat de Nederlandsche Regering altijd geneigd zoude zijn, om de openingen aan te nemen en in overweging te nemen, die aan haar gedaan mogten worden.

Uit deze opgave blijkt, dat de onderhandeling, ten gevolge van de zending van mijnheer den graaf Orloff naar 's Gravenhage, een gewigtige en beslissende voortgang gemaakt heeft; dat twee belangrijke hinderpalen uit den weg zijn getild; dat, zoo de voor het verdrag voorgestelde vorm moeielijkheden heeft ontmoet, die voor den Koning onoverkomelijk waren, men zich toch vleijen mag, dat dezelve de verlangde schikking niet zullen tegenhouden; dat men zich over het meerendeel der voorwaarden verstaan heeft, en dat het verschil van meening, hetwelk nog in welken opzichte bestaat, slechts van zoodanigen aard is, dat de onderhandeling te Londen daardoor kan belemmerd worden.

De Koning vleit zich, dat de goede uitkomsten, alreede ten gevolge der krachtadige bemiddeling zijner hooge bondgenooten verkregen, aan dezelve eene nieuwe beweegreden zullen opleveren, om hunne pogingen te blijven vereenigen, ten einde op eene billijke wijze eene onderhandeling te voltooien, die in de laatste tijden onder zulke gunstige teekenen zijn gevoerd, en waarvan de uitslag niet alleen voor het welzijn van het koninkrijk, maar ook voor den vrede van Europa van belang is.

Hier volgen, ter toelichting van het vorenstaande, twee nota's, den 4 en 7 Maart 11. door den minister van buitenlandsche zaken aan graaf Orloff overhandigd; de aanvang van laatstgenoemd stuk luidt als volgt:

„Daar Zijne Exc. mijnheer de graaf Orloff, uit naam van het Russisch-Keizerlijke Hof, verklaard heeft, dat de erkenning van Prins Leopold van Saksen-Koburg eene voorwaarde *sine qua non* was, om de onderhandeling opzettelijk de afscheiding van België van Holland ten einde te brengen, en daar mijne heeren de gezanten van Oostenrijk en Pruisen, in naam hunner wederzijdsche Hoven, aangekondigd hebben, zich onder de tegenwoordige omstandigheden met de pogingen van mijnheer den graaf Orloff bij het Hof van 's Gravenhage te vereenigen, en daarmede in te stemmen, zoo heeft de Koning, willende aan de getrouwe bewoners van het oude Nederland een nieuw blijk geven van de genegeheid te hunnwaarts, die hem, op het voetspoor zijner voorvaderen, steeds bewogen heeft, om aan hun welzijn al die offers te brengen, welke door de omstandigheden geboden worden, er in toegestemd, om den Prins Leopold van Saksen-Koburg te erkennen, zoodra men zich over de voorwaarden van scheiding zal hebben verstaan. — In het tegenovergestelde geval zal de tegenwoordige verklaring als nietig en niet gedaan worden aangemerkt.

Overigens heeft de minister van buitenlandsche zaken een aantal stukken en protokollen, van deze laatste tot en met no. 60, welke van tijd tot tijd reeds langs andere wegen zijn bekend geworden, medegedeeld.

Van den 30sten. In de vergadering van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van zijn heden ingekomen eenige rekestten, betreffende het tarief van regten op den in- en uitvoer, en nopens den accijns op de buitenlandsche produkten, welke naar de commissie tot de petitiën zijn verzonden. De beraadslaging over de wet wegens een' accijns op den turf wordt vervolgd.

De heer van Wickevoort Crommelin zegt, dat hij zeer bereidwillig is, om aan de Regering de middelen te helpen verschaffen, welke haar in staat kunnen stellen, om de eer der Natie en de onafhankelijkheid des Staats te handhaven, doch dat de bezwaren, tegen de wet, thans in overweging, aangevoerd, hem voorkomen zoo gewigtig te zijn, dat hij Z. M. zal moeten verzoeken, het ontwerp in nadere overweging te nemen.

De heer Op den Hooff verklaart zich, in een uitvoerig advies, ook tegen de wet, op grond, voornamelijk, van den nadeeligen invloed, dien zij, naar zijne meening, op de fabrieken zal uitoefenen.

Voor het overige, raakt de redenaar, ter loops, het nieuwe ontwerp van wet wegens een accijns op de buitenlandsche produkten aan, en geeft zijn leedwezen te kennen, dat daarin ook voorkomen artikelen van den grooten handel, waardoor dan nu, naar zijn oordeel, veel van de liberaliteit van het tarief van regten op den in- en uitvoer verloren gaat. Liever dan die wet, had hij nog een tarief gezien, waarbij sommige artikelen aan hoogere regten waren onderworpen geworden.

De heer Backer is van begrip, dat de weinige voorstanders, welke de wet heeft gevonden, de zwarigheden geenszins hebben opgelost, die daar tegen zijn aangevoerd; hij herhaalt die bedenkingen met nadere ontwikkelingen, gelooft, dat de wet tot groote sluikerijen aanleiding zal geven, en dat alzoo de opbrengst der belasting aan de verwachting niet zal beantwoorden.

De heer Luzac had gehoopt, dat onder de goede gevolgen van onze afscheiding van België ook die zoude zijn geweest, dat men in de ondervergaadering, de kwade gewoonte, van lange openbare beraadslagingen te houden, zou hebben laten varen. Tot zijn leedwezen ondervindt hij het tegendeel. Wat hem betreft, hij zal thans die menigte van bedenkingen, waarmede de wet is bestreden, niet herhalen, maar alleen kort zeggen, welke de gronden zijn, waarom hij de wet niet kan aannemen.

De heer Frans zegt, dat hij zich verplicht zal vinden, om ook tegen de wet te stemmen. Hij beschouwt de belasting op de brandstoffen als eene belasting op den grond. De accijns, die men thans voordraagt, is niets anders, dan eene verhooging van de grondbelasting; dezelve is geene belasting op de consumtie. Hij kan er zich dus niet mede vereenigen. Voor het overige gelooft hij, dat de taal, door den heer Corver-Hoofst gevoerd, niet behoort ondersteund te worden, en dat de tiendingsche weldoet meer achting verdient. Hij hoopt, dat de jubelzang, die opging bij de terugkomst van den Prins van Oranje uit dien veldtocht, geen zwanesang zal zijn geweest.

De heer van Sijssena beantwoordt de laatste aanmerking van den vorigen redenaar. De redevoering van den heer Corver-Hoofst, zegt hij, is niet aan alle leden dezer vergadering verwerpelijk voorgekomen. Men moet hier de vrijheid hebben opelijk voor zijne gevoens uit te komen. De tegenspraak is immers ook van de redenaar ontwikkeld voort de gronden, welke hem ook verpligten zullen tegen de wet te stemmen. Daar is in dezelve geene onredelijkheid van drak; de belasting is nog te hoog; de wet zet eene wijde deur open voor de sluikerij enz.; doch de redenaar heeft goed, dat de turf in ons belastingstelsel waarde opgenomen. Kan de minister, zegt de redenaar, de belasting op den turf in een goede verhouding brengen met die op de steenkolen, dan zou ik als zoodanig wet mijne goedkeurende stem niet weigeren.

De heer van Rensen zegt, dat men geen goed verband kan vinden tusschen de onderscheidene financiële wetten, welke worden voorgedragen. Hij ondersteunt vooral de gronden, door de heeren van Nis en Luzac tegen de wet aangevoerd, en vindt daarenboven onduidelijkheid in art. 1, 9, 10 en 14.

De heer van Dam verdedigt zijne uitdrukking, dat de vereeniging van de Opgavevenen *innoceent* is, en gelooft, dat ook in deze vergadering het regt heeft, om over staatkundige onderwerpen rondborstig zijns meening te zeggen. Voor het overige blijft hij volhouden in zijn gevoelen, dat de fabriek, die aan de oever van de ton lange turf kan betalen, niet moet blijven bestaan, en dat de wet aannemelijk is, als de minister voldoende oplossing kan geven wegens de zwarigheden, door hem aangevoerd.

De heer Collot d'Escury verklaart zich tegen de wet, op grond der gemachte bedenkingen tegen dezelve.

De heer Hinlopen gelooft, dat de wet, na de laatste wijzigingen, welke aangebracht zijn, aannemelijk is, daar men toch niet anders middelen moet vinden om in de behoeften der schatkist te voorzien, indien men niet de belasting op de brandstoffen verhoogt.

De heer Scholte verdedigt weder zijn aangebragt ontwerp. Hij zegt, dat Z. Exc. de minister van financiën moet, in eenen zeer uitgebreiden raadsel van de bedenkingen op, waarmede men de wet heeft bestreden, beantwoorden. Dezelve geeft belangrijke inlichtingen omtrent de belasting op de brandstoffen in ons Nederland; toont de noodzakelijkheid aan, welke zij bestaat, om tot nieuwe middelen ter dekking van de groote uitgaven, toe te komen; verzekert, te wenschen van de belangrijke nieuwe fabriek van de heeren Hofker en Comp. te Amstel, dat de Regering dien tak van nijverheid niet alleen verlaagt in het regt gevestigd te zien, maar dat zij dezelve ook gaarne, zoo veel zulks doenlijk is, wil beschermen. De minister eindigt met te verklaren, dat de Staat wel behouden kan worden; dat geen bankroet te vrezen is; dat de Natie wel wel de lasten kan dragen, die de schatkist behoeft, en dat (Wij betrouwen, dat het beslot van dit dier ons niet toelaten, hier meer van deze redevoering mede te deelen).

De heer Warin antwoordt aan den minister. Naar zijne meening, heeft Z. Exc. niet op eene voldoende wijze de zwarigheden, welke tegen deze wet zijn aangevoerd, opgelost.

De heeren Catta, Corver-Hoofst en van Boeken voeren ook nog kort het weer ter verdediging hunner gemachte aanmerkingen.

De beraadslaging wordt gesloten.

Men gaat over tot de hoofdelijke stemming.

Daar zijn tegenwoordig 49 leden; 34 verklaren zich tegen, 15 voor de wet. De wet is derhalve niet aangenomen, en zal Z. M. verzocht worden, dezelve in nadere overweging te nemen.

Voor de wet hebben gestemd: de heeren Hinlopen, Schimmelpenninck, de Jonge, Donker-Curtius, van Foreest, G. O. Clifford, van Dam van Iselt, van Hemert, van Meeuwen, Hoynek van Papendrecht, Boelaars van Bickland, van de Kasteel, van Suchtelen, de Bordes en van Aich van Wijk.

Tegen de wet hebben gestemd: de heeren van Wierboon, Crommelin, Colloer, de Haan, van Nieuw, van Boelen, Kuyvel, Pelt, Cels, Sijthoff, van Rindwijk, van der Tuin, van Oelbergh, Speckinga, van den Hoof, van Swinderen, Boddaert, Rongers, Beker, Deel, van Nagell, Lutz, Lank, van Sijthoff, van der Hof, de la Court, Jansz, Rijkema, Dijkmeester, Warin, Quintus, van Renswoude, van der Griend, G. Clifford en Hofstede.

Na eenige discussie, wordt besloten, dat de beraadslaging over de wet, betreffende de accijns op de steenkolen, zal plaats hebben op aanstaanden Vrijdag, te elf uren. De zitting wordt opgeheven.

Van den 1 Junij. In de vergadering van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden is gelezen een missive van Z. Exc. den minister-secretaris van Staat, houdende, dat de voorgedragene belasting op den turf en de steenkolen aanvankelijk in één ontwerp van wet vervat, doch later, in gevolge den wensch der Kamer, in twee afzonderlijke wetten waren voorgedragen; dat echter, nu de Kamer den Koning had verzocht, dat op den turf in nadere overweging te worden, Z. M. het doelmatig had geacht, de invoering van een accijns op de steenkolen, als met die op den turf in een nauw verband staande, voorloopig uit te stellen, zoodat, op Hoogstdezelfs last, het daartoe strekkende ontwerp voor ingetrokken en buiten verdere deliberatiën behoorde te worden gehouden. Aangekomen voor notificatie, en besloten de deswege aan de orde van den dag zijnde discussie te houden voor vervallen.

Een ingekomen verzoekschrift is in handen der commissie tot de petitiën gesteld, terwyl, namens die commissie, door de heeren Cals, van Hamers en van der Griend, verscheidene rapporten zijn uitgebragt, onder anderen op het verzoekschrift van de papierfabrikanten aan de Zaan en te Apeldoorn, die verzoeken, dat de 15 pct. inkomende regten op het papier mogten worden behouden, ten einde de concurrentie met de buitenlandse fabrieken niet te verliezen. Dit en de overige rapporten zullen worden gedrukt en de verzoekschriften ter griffie gedeponeerd.

Aan de Kamer is huldig gedaan, door den president van de Handel-Maatschappij, van een exemplaar zijner redevoering, bij de opening der algemeene vergadering van gemelde Maatschappij gedaan, waarna de zitting zonder bevel afgebroken is gescheiden.

De centrale afdeling der Tweede Kamer zal heden eene conferentie houden met Z. Exc. den minister van financiën, wegens de ingezondene ontwerpen van wet op het zegel en de registratie en op de patenten.

Men verzekert, dat de Tweede Kamer op Zaterdag, den 2 dezer, zal vergaderen, en daarin het verslag der centrale afdeling zal worden uitgebragt over het ontwerp van wet, houdende wijzigingen in de regten van registratie, zegel, successie en overschrijving.

Z. M. de Koning is heden middag naar het Loo vertrokken. — Voor Hoogstdezelfs vertrek, heeft Z. M. in een plechtig gehoor ontvangen den nieuwen Franschen gezant, markies van Dalmatie, haastelijk Franschen gezant in Zweden.

— Te Valenciennes heeft men, op twee plekken, driehonderd effen van elkander afgelegen, het volgende verschijnsel waargenomen: op beide is het linien eenklaps zoo rood geworden alsof het in bloed geweest was geweest. Het water onderzocht zijde, heeft men er niets in gevonden, dat naar eenige bekende zuurstof geleeke. Voorts is deze roode tint van zelve verdwenen, nadat de cholera in die streek opgehouden had. Een chimist uit die stad beschouwt dit verschijnsel als het uitwerksel der dampen, welke de cholera doen ontstaan.

Van den 2den. Tegen twee uren werd de vergadering van de Tweede Kamer der Staten-Generaal geopend. Er zijn 28 leden tegenwoordig.

De centrale afdeling brengt bij twee verslagen rapport uit op de 19 ontwerpen van wetten, houdende de veranderingen in het 1ste boek van het Burgerlijk wetboek.

In het eerste verslag, over de vier eerste ontwerpen, vindt men de navolgende niet onbelangrijke, door de derde afdeling gemaakte bedenking:

„Men kan aan het woord woonplaats wel in zijne gedachten hetzelfde juridiek denkbeeld hechten als aan domicilie; in het algemeene taalgebruik drukt dit woord hetzelfde denkbeeld niet nauwkeurig uit, en de vervanging van het Latijnsche door het Hollandsche woord kan dus aanleiding geven tot misverstand.

„Het laatste wordt door een ieder, die met rechtszaken eenigzins bekend is, dadelijk verstaan, terwijl het eerste meer onbepaald is, en op meer toepasselijk, dan op hetgene men bedoelt, als men van domicilie spreekt. Zal men hetzelve dan opofferen, alleen om naar zuiver Hollandsch te spreken, dat toch niet overal even verstaanbaar geschieden kan, als wanneer men het vreemde woord behoudt, bij voorbeeld: hypotheek, solidaire verbindtenissen, curatele interesten, enz. In de nieuwe redactie is aan het hoofd van den vierden titel wel bijgevoegd: of domicilie, maar niet een ieder, die een afzonderlijk artikel van den titel leest, concludeert het opschrift van den titel, en het zoude dus al tijd verkwijst zijn geweest, het woord domicilie ook in den tekst van de artikelen te behouden.

Ten gevolge der mededeeling aan de Regering van de latere in de afdelingen gemaakte bedenkingen, zijn er nog eenige wijzigingen in die ontwerpen gebragt.

Op voorstel van den Voorzitter, besluit de Kamer, om de beraadslagingen over die ontwerpen te openen op Dinsdag te 11 uren.

De Kamer wordt tot dien tijd gescheiden.

Uitsicht den 1 Junij.

Heden namiddag omstreeks 4 uren is Z. M. de Koning deze stad doorgereisd, zich van den Haag naar het Loo beggevend. Zoodra de inwoners van de komst van Z. M. onderricht waren, werden uit eene menigte huizen, langs welke de Koning moest passeren, vlaggen gestoken, en bij de doorreis van Z. M. werd Hoogstdezelve met gejuich begroet. Men vernemen, dat het verblijf van Z. M. op het Loo slechts eenige dagen zal duren, en dat Hoogstdezelve reeds Dinsdag aanstaande in den Haag worde terug verwacht.

AMSTERDAM den 30 Mei.

Uit de aanspraak met welke de jaarlijkse bijeenkomst van den raad der Nederlandsche Maatschappij, den 30 dezer, door den voorzitter Schimmelpenninck geopend is geworden, heeft men, als een gevolg der omstandigheden van het oogenblik, het volgende opgemerkt:

„In 1831 heeft de Maatschappij in het geheel 43 schepen, metende 10,800 lasten, bevracht; in 1830 een gelijk aantal, metende 11,400 lasten;

Voor haar gebruik is in 1831 slechts één schip op stapel gezet, omdat zij door wapenrusting alreeds grootte verliezen lijdt, hetgene evenwel bij het herstel des vredes waarschijnlijk zal verbeteren.

De uitgaven der Maatschappij hebben in 1831 eene waarde van f 1,280,000 bedragen; in 1830 was dit bedrag f 3,880,000.

De bij haar ontvangene retouren bedroegen in 1831 meer dan f 8,000,000, ruim f 3,000,000 in specie en wisselbrieven daaronder niet gerekend. In 1830 bedroegen de retouren niet boven de f 7,238,000.

In 1830 heeft de Maatschappij f 7,700,000 en in 1831 f 3,037,000 aan vrachtwagen betaald. De door haar betaalde assurantie-premiën bedroegen in 1830 f 270,000 en in 1831 f 960,000.

Aan den anderen kant bleef het echter, dat:

„Ofschoon de langere verandering in de artikelen van overeenkomst aan de Maatschappij, bij de verplaatsing van haar hoofdbestuur naar Amsterdam, en de daar uit voortvloeiende schadeloosstellingen, aanzienlijke buitengewone uitgaven hebben veroorzaakt, echter de prijsverbetering in de voornaamste retouren-artikelen der Maatschappij zuif eenen gunstigen invloed op hare handelingen heeft uitgeoefend, dat, boven de interesten aan de debiteur te voldoen, een baatig saldo van f 336,927.57 is overgenomen, terwyl ten voordeele van kapitaal-rekening zal konvance worden gebragt.

Van den 3 Junij. Extract uit een brief van Suriname, dd. 9 April.

Wij hebben alhier de droefste ongelukken vernomen, waarmee de Engelsche planters op Jamaica, St. Lucie, enz. zijn geteisterd geworden. Door eenen geëxtendeerd opstand onder de slaven op Jamaica alleen, zijn er in één distrikt 104 suiker- en koffij-plantatien verbrand, en de slaven naar de bergen gevlugt, alwaar de troepen hen achtervolgden en zonder genade doodschoten.

— De Dusseldorfer Zeitung deelt uit Spiers het onderstaande mede, dd. 28 Mei: Het Hambacher feest heeft gisteren eenen aanvang genomen, en zal heden en morgen ook worden voortgezet. Eene ontelbare menigte vreemdelingen had zich reeds des morgens vroeg te Neustadt verzameld. Gisteren te 9 uren trok de volkshoof, die door vele hagedissen van Neustadt zelf en van dezelfde omringd was verterkt geworden, onder het lossen van achoten en het vooruit drijven van vele zwart-rood-gouden vanden (f), waaronder ook een Poolsch, naar de berghoogten; op welke de bouwvallen van het Hambacher slot gelegen zijn. Daar nu gekomen, moest de ongeveer 20,000 menschen tellende volksvergadering op een beperkte ruimte zeer gedrongen staan; voor de redenaars spreekgestoelten opgerigt; het eerst van allen voerde het woord de heer Hepp, advocaat te Neustadt, vervolgens Steckenpfeiffer, Wirth, Grosse en vele anderen, waaronder, zoo men verzekert, ook een Pool zich moet hebben bevonden. Onder de toehoorders merkte men op de heeren Börne, Widmann (uitgever van de Volktribun), Lohbauer (schrijver van den Hochwächter), Plator en meer anderen.

Een nog aanzienlijker getal vreemdelingen, inzonderheid uit Rottweil, trok aan de vergadering deel zijn komst nemen, zoo men vernemen kan. Het feest, om alle niet-Rijn-Beherschen den toegang te ontzeggen. Het feest, om alle niet-Rijn-Beherschen den toegang te ontzeggen. Het feest, om alle niet-Rijn-Beherschen den toegang te ontzeggen.

— Uit Oppenheim, dd. 29 Mei, berigt bovenstaande conrast nog als volgt: Gisteren avond zijn alreeds vele bezoekers van het Hambacher conrastfeest teruggekeerd. Zij verzekeren, dat het de ontzagwekkendste volksvergadering was, welke men ooit te voren in Duitschland heeft gezien. Meer dan 30,000 personen maakten dezelve uit, zonder dat de minste stoornis der orde is voorgevallen. De Hambacher ruïne ligt op eene berghelling, welke eene uitgestrekte vlakke voor zich heeft; zoodat de volksmassa zich behoorlijk kon ontwikkelen en men een heerlijk gezigt had op de ongeveer 2000 converts tellende tafels, die onder den bloeden hemel waren opgerigt. Gisteren ochtend vroegtijdig werd nog te Neustadt in eene groote zaal eene hoogstmerkwaardige bijeenkomst gehouden, in welke men committés of vertegenwoordigers uit alle oorden van Duitschland poogde te vormen.

Een Badensch dagblad zegt, dat men, na het houden der Hambacher vergadering, overeen is gekomen, om nog verdere zamenkomsten te houden, waarvan de eerstvolgende op de Ootilienkapel nabij Freiburg, de derde op Hohenurach in Wurtemberg, de vierde te Zwipenberg aan den Rijn zal plaats hebben.

BRIDA den 2 Junij.

Uit Zeeland wordt gemeld, dat Zr. Ms. brik de Windhond, welke onlangs een deel mariniers ter versterking naar Texel had overgebragt, den 30 Mei weder ter reede van Vlissingen was gekomen. Naar men vernam, zou het schoon gebouwd fragat de Rijn aldaar spoedig van stapel loopen en dadelijk worden getuigd en bewapend. — Den 30sten was een sterk detachement Noord-Brabandsche schutterij, van Leiden komende, Vlissingen gepasseerd en den volgenden dag naar Nieuwen overgevoerd; men zag eerstdaags, zoo wel in Zeeuwsch-Vlaanderen als te Vlissingen, nog meerdere versterking te gemoet.

De berigten aangaande den gezondheids-toestand in het 4de distrikt luiden weder minder gunstig; de kouwen, die voor eenigen tijd zeer verminderd waren, heerschen weder meer algemeen en maken vele lijders; men schrijft de oorzaak dezer vermeerdering toe aan de uitwaseming van de polders, die onder water hebben gestaan en aan de zigtige dampen, die de thans nog onder water staande uitwasemen. Alle denkbare middelen worden met gepastheid aangewend, om de gezondheid onzer krijgslieden zoo veel mogelijk te beveiligen; onder de in dat distrikt gekantonneerde troepen schijnen de Zeeuwsche schutterij en artilleristen nog het best den nadeeligen invloed te kunnen verdragen; men telt zeer weinig zieken onder dezelve.

— In den avond van den 30sten 11 kwam in de vesting alhier terug eene reiziger met haar kindje, welke, op weg om haren man, eenen scheepskapitein, thans te Antwerpen liggende, te bezoeken, aan de Belgische voorposten te Westwezel was terug gewezen, op grond dat haar pas, te Papenburg in het Koninkrijk Hanover door eene bevoegde autoriteit afgegeven, niet geveerd was door eenen Engelschen of Franschen consul te Rotterdam of 's Hage.

Met reden verwondert men zich, dat men in België alleen Engelse en Fransche visa's eerbiedigt, daar de groote Noordsche Mogendheden hetzelfde nu toch ook erkend hebben, en dezelve door deze weigering een openbare hoorn wordt aangedaan; maar nog meer te verwonderen is het, dat een Belgisch officier, zoo als men uit het terugzenden van bovengemelde vrouw moet afleiden, niet schijnt te weten, dat het koninkrijk Hanover aan Engeland toebehoort, en door het weigeren van geldig-verklaring van haren pas, ook de Engelse Regering, die België tot heden met haren veelvermogenenden invloed zoo zeer heeft geschaagd, beleedigd heeft.

Dit voorval verleidt ter algemeene kennis gebragt te worden, vooral ook tot waarschuwing van reizigers, die van hier naar België zouden willen gaan.

MIDDELBURG den 30 Mei.

Den 22 dezer, 's morgens omstreeks 8 uren, ontstond er brand in de woning van den landbouwer J. de Pöck, digt bij het fort de Zandberg, onder de gemeente Grauw, in het 5de distrikt dezer provincie; door de menigte ruw en bewerkt vlas, op den zolder, waar de brand schoen ontstaan te zijn; aanwezig, nam dezelve zoo schielijk toe, dat de vlam oogenblikkelijk aan alle kanten uit het rieten dak sloeg; de kapitein, het detachement aldaar kommanderende, zond dadelijk naar de kazerne, ten einde de schutters ter hulp zouden toetsellen; onder de eersten van hen, die hierop aankwamen, bevond zich Hendrik Kibbingh, die, ziende de vlam in den stal bezig met eene geit aan de vlammen te ont-rukken, terwijl zij zelve reeds in brand stond, toeschoot, en, door een regen van vuur, met gevaar van zijn eigen leven, haar bewusteloos naar buiten bragt. Intusschen was men in weinige oogenblikken den brand zoo ver meester, dat men eenig huisraad en kleederen uit het benedenhuis kon bergen; maar niet-regenstaande alle pogingen, was het onmogelijk de schuur en het bovenhuis te behouden, uit hoofde van den felle gloed van het brandende vlas, zoodat niets dan de muren zijn staande gebleven.

Daar nu deze lieden, op een onderdom van ruim 60 jaren, in de onmogelijkheid zijn, niet alleen om hunne woning op te bouwen, maar ook om weder door haarden arbeid hun bestaan te vinden, en in hunnen ouden dag zouden moeten rondzwerven, zoo hebben al de maatschappen van de 4de compagnie 2de bataljon zich aangeboden, om, zoo het hun vergund wordt, hiertoe nog gedurende de maand Junij op den Zandberg gedetacheerd te blijven, de afgebrande woning weder op te bouwen en geheel voor hunne eigene rekening in haren vorigen staat te herstellen.

GRONINGEN den 3 Junij.

Heden morgen overleed alhier, na eene langdurige verzwakking, in bijna 70 jarigen onderdom, de Hooggeleerde Heer EVERT JAN THOMASSEN, THOMASSIN, Ridder van de Orde van den Nederlandschen Leeuw, Lid der Eerste Klasse van het Koninklijk Nederlandsch Instituut, President van de Provinciale Geneeskundige Commissie, enz., enz. en sedert het jaar 1794 Hoogleraar in de Geneeskunde aan onze Hoogeschool. Het is bij het geheele Publiek in Nederland en ook buiten de grenzen van ons Vaderland genoegzaam bekend, hoe veel de overledene gedurende dat tijdperk, ten voordeele der Geneeskundige Wetenschap in het algemeen en ten nutte onzer Hoogeschool in het bijzonder heeft verrigt, zoo wel door zijne menigvuldige uitgegevene, alom hoog gewaardeerde geschriften, als door zijn onderwijs, vooral in de Praktijk der Geneeskunde, en door zijne rustelooze werkzaamheden, waarvan hij, ook nog in den allerlaatsten tijd zijns levens, het treffendst voorbeeld gaf. — De zalige, alom verspreide leerlingen van onzen grooten Geneeskundige zullen nog lang van het uitstekend nut zijner lessen getuigen en de naam van den verdienstelijken THOMASSIN zal in de Jaarboeken onzer Hoogeschool met onvergankelijk schrift geboekt staan. — Hij stierf zach en zag met kalmte en bewustzijn, zelfs tot in zijne laatste oogenblikken, zijn naderend einde met Christelijke gelatenheid en onderwerping te gemyet.

ZUIDLAREN den 3 Junij.

De dag van gisteren was voor de inwoners dezer gemeente een dag van vreugde, daar dezelve de eer en het genoegen te beurt mocht vallen, om, na eene afwezenheid van drieëntwintig jaren, in hun midden terug te zien Z. Exc. den Graaf VAN HEIDEN, Vice-Admiraal in dienst van Z. M. den Keizer aller Russen. — Voorloopig reeds was men oaderrigt, dat Z. Exc. dezelve komst te Zuidlaren op heden bepaald had, en aller gemoederen waren er op gezet, om Z. Exc. op de hartelijkste wijze te verwelkomen. — Het was dan ook te dien einde, dat men van de grenzen der gemeente af tot aan het gemeentehuis alhier verschillende erebogen had opgerigt, waarvan de voornaamste, die in de gemeente zelve, met gepaste zinnebeelden en opschriften boven de deuren uitblonk.

Reeds in den vroegen morgen waren van verschillende gebouwen dezer gemeente de vlaggen uitgestoken en had zich eene eerewacht te paard van ongeveer twintig jongelingen uit de gemeente, met eenvormige kleeding en het opgetoomde en versierde paarden, ter plechtige inhaling van den zeeheld naar den Harenmolen begeven, alwaar Z. Exc. tegen elf uren aankwam. — Te half twaalf werd de reis naar Zuidlaren verder voortgezet en ruim twaalf uren trok de trein het dorp Zuidlaren binnen.

Onbeschrijfelijk was de vreugde en het gejubel, waarmee de Graaf in de gemeente ontvangen werd. Voor het gemeentehuis aangekomen, werd zijne Excellentie door den gemeenteraad met den burgemeester aan het hoofd verwelkomd en met eene gepaste en hartelijke aanspraak begroet, terwijl eenige jonge dochters, uit het midden der Zuidlarder jeugd daartoe afgevaardigd, Z. Exc. den eerewijz aanboden.

Na deze plechtigheid stapte de Graaf met zijne familie uit het rijtuig en werd dezelve namens de gemeente een uitmuntend toebereid ontbijt voorgezet, bij welke gelegenheid de predikant ds. MENSINGA, aan het hoofd van den ker-

(†) Het zwart beteekent dood, het rood bloed, het goud overwinning.

